

N:o 22.

Ank. till Riksd. kansli den 2 april 1901, kl. 2 e. m.

*Memorial, angående förtydligande af bestämmelserna om stämpel-
afgift för insättning å depositions- och kapitalräkning.*

(1:a A.)

Bevillningsutskottets uppmärksamhet har blifvit fäst derpå, att, sedan skyldighet för bankerna inträdt att med stämpel belägga bevis om insättning å depositionsräkning och å kapitalräkning, hvarmed åsyftats att med stämpelskatt träffa sådana insättningar i bank, hvilka icke afse en tillfällig kassaplacering, hos vissa enskilda bankinrättningar visat sig benägenhet att utfinna former, under hvilka man ansett sig kunna till återbetalning viss tid efter uppsägning mottaga penningar utan att stämpelbelägga insättningsbevisen.

I vissa fall har man trott sig kunna nå detta syfte helt enkelt genom att undvika *namnet* kapitalräkning, i det man på en räkning, som oegentligt benämnts »löpande räkning», mottagit penningar mot högst gällande depositionsränta och på viss uppsägningstid, lika lång som för deposition mot högsta ränta varit faststeld. Att insättningsbevis å dylik räkning, som har allt gemensamt med kapitalräkningen utom namnet, äro stämpelpligtiga, synes uppenbart; men stämpelbeläggning har emellertid icke skett.

Vidare har i flere fall förekommit, att penningar, mot vanligt qvitto utan stämpel, mottagas på »upp- och afskrifningsräkning», men med förbehåll, å ena sidan, att räntan beräknas lika med högsta depositionsränta och, å den andra, att medlen icke få lyftas förr än viss tid efter uppsägning.

Äfvenledes praktiseras så, att dylika insättningar mottagas i »separat räkning», på personliga konti — i rapporterna redovisade bland »inkomst och diverse tillfälliga räkningar» — utan att insättningsbevisen stämpelbeläggas.

Jemväl postremissvexelräkningen, som väl minst af alla insättningsräkningar afser kapitalplacering, har fått tjena förenämnda syfte, i det banker på denna räkning mottagit penningar mot vanlig postremissvexel, men under förbehåll, att den icke får till inlösen företes förr än efter viss tid, mot det att banken för det sålunda inlånade beloppet godtgör depositionsränta.

De sålunda anmärkta förhållandena synas desto mera förtjena uppmärksamhet, som de banker, som på antydda och liknande sätt vetat att bereda sina kunder frihet från en lagstadgad stämpelskatt, tydligen drifva en otillbörlig konkurrens med de banker, som fortfarande till depositions- och kapitalräkning föra de insättningar, som till sin natur höra dit, och följaktligen fordra stämpel till insättningsbevisen.

Vill man förebygga det kringående af lag, som ofvan skildrats, synes detta bäst kunna ske genom ändring af den rubrik i stämpelförordningen, som nu lyder: »*Kapitalräkning*: bevis om insättning derå; lika med bevis om insättning på *Depositionsräkning*.» Åt denna bestämmelse bör då gifvas en sådan lydelse, att den tydligen omfattar hvarje räkning, der penningar insätts under sådana villkor, att de icke äro tillgängliga vid anfordran, dock med undantag för sparkasseräkningen, der ju särskildt bevis icke lemnas om insättning, utan anteckning derom sker i motbok.

Möjligen kunna skäl förefinnas äfven till andra ändringar i stämpelförordningens bestämmelser i nu ifrågavarande delar, men har utskottet ansett frågan om dessa ändringar lämpligast böra företagas i sammanhang med en revision af förordningen i öfrigt, då en sådan befinnes erforderlig, i följd hvaraf utskottet för närvarande inskränker sig till att föreslå den mindre omfattande ändring, som för afhjelpande af ofvan omförmälda missförhållanden erfordras; och anser utskottet önskligt, att denna ändring må träda i kraft redan under innevarande år, så snart ske kan.

Utskottet hemställer fördenskull,

1:o) att Riksdagen måtte besluta, att rubriken »*Kapitalräkning*» under 8 § i kongl. förordningen an-

gående stämpelafgiften den 2 juni 1899 skall erhålla följande förändrade lydelse:

»*Kapitalräkning* eller annan räkning, derå penningar mot särskildt bevis mottagas för att först efter viss tid eller viss tid efter uppsägning återbetalas: bevis om insättning derå; lika med bevis om insättning på *Depositionsräkning*»; samt

2:o) att, för den händelse utskottets i punkten 1:o) gjorda hemställan varder af Riksdagen bifallen, Riksdagen jemväl måtte besluta, att den i nämnda punkt omförmälda ändringen i stämpelförordningen skall tillämpas redan under innevarande år från den tid, som af Kongl. Maj:t bestämmes, och i skrifvelse till Kongl. Maj:t, jemte öfverlemnande af sitt sålunda fattade beslut, anhålla, det Kongl. Maj:t ville så fort ske kan förordna om beslutets trädande i kraft.

Stockholm den 26 mars 1901.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Herrar af *Burén* och *J. Bromée* hafva begärt få antecknadt, att de icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet, herr Bromée i anledning af arbete i särskilda utskottet n:o 1.
